

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Călugăreanu Vitalie, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Popov Vitalie Xxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxxx, s. xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.06.2020 – 05.08.2020 (prima instanță);
2. 22.08.2020 – 24.11.2020 (instanța de apel);
3. 19.02.2021 – 24.03.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi /sediul central/ din 05 august 2020, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Popov Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 175 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilită lui Popov Vitalie, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 6 368 lei, suportate de stat pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Soarta corpurilor delictive a fost hotărâtă.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Popov Vitalie în perioada anului 2018 până la 16.03.2019 aproximativ la orele 10:00, aflându-se în domiciliul xxxxxxxx xxxxx amplasat în sat. xxxxx, r. xxxxx, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, cunoscând cu certitudine că, minora xxxx xxxxx a.n.

xxxx, nu a atins vârsta de 16 ani, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție direct îndreptată spre săvârșirea acțiunilor perverse, prin atingeri indecente în zona sânilor, discuții cu caracter obscen și cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale precum și punerea la dispoziția victimei a materialelor cu caracter pornografice și alte acțiuni cu caracter sexual, care au avut loc în rânduri repetate în perioada indicată, acțiuni care, conform raportului de evaluare psihologică nr. 368 din 18.12.2019, efectuat de psihologul CNPAC și raportului de expertiză judiciară psihiatrico-legală nr. 202035A0082 din 28.02.2020, efectuat de către Centrul de medicină legală, au fost săvârșite împotriva minorei xxxxxxxx, care din particularitățile psihologice individuale, manifestă semne specifice copiilor victime ale abuzului sexual: anxietate fobică, tulburări psihosomatice, reactivitate neurofiziologia, instabilitate emoțională, frica că va înnebuni, comportamente evitative, ca rezultat minora xxxxxxxx a dezvoltat „Tulburare de stres post traumatică trenantă”.

Astfel, acțiunile lui Popov Vitalie au fost încadrate în baza art. 175 Cod penal - „acțiuni perverse, săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare și atingeri indecente”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r-nului Anenii Noi, Cotorobai Inna, solicitând casarea parțială a sentinței în partea individualizării pedepsei penale, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că, pedeapsa aplicată de către instanța de fond nu își va atinge scopul legii penale, inculpatul trebuie să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, s-a respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a menține pedeapsa închisorii stabilite prin sentință, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, invocând:

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 61, 75 Cod penal;

- instanța de apel nu a analizat complet circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat;

- scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpatului nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei închisorii, cu executarea reală a acestuia;
- instanța de apel nu a motivat condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că *instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel*” Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către procuror, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 235 – 237 vol. I), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de menținere a sentinței primei instanțe, prin care s-a decis corect condamnarea inculpatului Popov Vitalie în baza art. 175 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal mai constată că temeiul indicat și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală în sensul că „s-au aplicat pedepse individualizate

contrar prevederilor legale” și motivele în susținerea acestui temei precum că pedeapsa aplicată este una prea blândă și nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, tot nu pot fi acceptate, or, aceste motive au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în sentința adoptată(f.d. 206 verso – 207 v.I) și în decizia adoptată(f.d. 235 – 237 v.II), pe care Colegiul penal le însușește, ca corecte, ce este și conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010, or, instanțele ierarhic inferioare au ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată au ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, au luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite.

Colegiul penal indică că, sunt declarative argumentele recurentului precum că „instanța de apel nu a motivat condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei”, or instanța de apel a indicat în decizie(f.d. 235 – 237 v.I), circumstanțele ce au stat la baza soluției instanței de apel de a menține pedeapsa stabilită de prima instanță, concluzionând că pedeapsa aplicată inculpatului este proporțională, efectivă și disuasivă, ce va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Colegiul penal statuează că în cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Totodată, Colegiul penal mai menționează că Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).

Astfel, Colegiul penal apreciază ca corectă și însușește concluzia instanței de apel precum că, corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă fără izolarea inculpatului de societate.

7. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în

pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Popov Vitalie Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 aprilie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie